

Arrest

nr. 212 368 van 16 november 2018
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. PAESHUYSE
Meir 24/6
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 17 mei 2018 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 10 april 2018 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 juli 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 augustus 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat M. PAESHUYSE en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 27 november 2017 een derde verblijfsaanvraag in op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Deze aanvraag wordt op 30 januari 2018 ontvankelijk doch ongegrond bevonden, doch deze beslissing wordt ingetrokken.

1.2. Op 10 april 2018 geeft de arts-adviseur zijn medisch advies.

1.3. Op 10 april 2018 wordt een nieuwe beslissing genomen waarbij de aanvraag ontvankelijk doch ongegrond wordt bevonden. Dit is de bestreden beslissing:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 27.11.2017 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door:

U(...), M(...)

nationaliteit: Afghanistan

geboren te (...) op (...)

adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er werden medische elementen aangehaald door U(...) M(...) die echter niet weerhouden kunnen worden (zie medisch advies arts-adviseur dd. 10.04.2018)

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Er wordt geen rekening gehouden met eventuele stukken toegevoegd aan het beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gezien deze niet ter kennis werden gebracht aan de Dienst Vreemdelingenzaken. Het komt immers aan betrokkene toe om alle nuttige en recente inlichtingen in zijn aanvraag of als aanvulling op deze aanvraag aan onze diensten over te maken.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In het tweede middel werpt de verzoekende partij de schending op van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel. Het middel luidt als volgt: “Uit de medische verslagen dient de arbeidsgeneesheer te kunnen afleiden dat Verzoeker wel degelijk arbeidsongeschikt is, hetgeen ook wordt bevestigd door de behandelend arts. Het is duidelijk dat verzoeker gezien zijn medische situatie niet in staat is om te gaan werken. (stuk 2 en stuk 4) Dit volgt logischerwijze uit de medische attesten die worden voorgelegd aan de adviserend geneesheer en wordt ook bevestigd door het meer recente attest van dokter V(...) d(...) D(...) dd. 9 april 2018. Gelet op de attesten die voorliggen, stelt zich de vraag hoe de adviserend geneesheer kan besluiten dat verzoeker arbeidsgeschikt is, temeer daar er zich in het dossier bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bijkomende medische attesten bevinden die dit standpunt bevestigen. De Dienst Vreemdelingenzaken legt deze medische attesten zonder meer naast zich neer. Bij gebreke aan zorgvuldig onderzoek dient de beslissing dan ook te worden vernietigd.”

2.2. De verwerende partij repliceert met betrekking tot verzoekers arbeidsongeschiktheid als volgt: “Hij stelt ook dat hij arbeidsongeschikt is en dat onmogelijk kan geconcludeerd worden dat hij wel in staat is om te werken, zoals in de bestreden beslissing wordt voorgehouden. (...) Waar verzoeker stelt arbeidsongeschikt te zijn en verwijst naar een attest van 08.03.2018 dient te worden opgemerkt dat dit medisch attest stelt dat verzoeker op dat ogenblik werkonbekwaam is omwille van ziekte, er wordt niet

gesteld dat verzoeker naar de toekomst toe (algemeen) arbeidsongeschikt zou zijn en dat hij derhalve geen toegang zou hebben tot de arbeidsmarkt in zijn land van herkomst.”

2.3. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet op kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen (RvS 7 november 2001, nr. 101.624).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

2.4. De bestreden beslissing is genomen op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Naar luid van artikel 9ter, § 1, eerste lid van die wet kan een machtiging tot verblijf bij de minister of zijn gemachtigde worden aangevraagd door *“de in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft”*.

Luidens de bewoordingen ervan, is ze volledig opgehangen aan het advies van de arts-adviseur van 10 april 2018. Het komt aan de verzoekende partij toe om met concrete en bewijskrachtige argumenten aannemelijk te maken dat dit advies niet voldoet.

2.5. Verzoeker betoogt in essentie dat de arts-adviseur ten onrechte besluit dat verzoeker niet heeft aangetoond dat hij arbeidsongeschikt is.

De ambtenaar-geneesheer komt in het medisch advies van 10 april 2018 tot de volgende conclusie: *“Uit het voorgelegde medische dossier kan ik besluiten dat een nefrotisch syndroom met hypo-albuminemie ten gevolge van een Idiopathische membraneuze glomerulonefritis met positieve fosfolipase A1-as en secundaire oedemen in de onderste ledematen, wat beschouwd kan worden als een medische problematiek die een reëel risico kan inhouden voor het leven of de fysieke integriteit van Mr. U. indien dit niet adequaat opgevolgd en behandeld wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien opvolging en behandeling beschikbaar en toegankelijk zijn in Afghanistan.”*

De ambtenaar-geneesheer betwist dus niet dat sprake is een aandoening die kan worden beschouwd als ernstig in de zin van artikel 9ter, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, nu het een aandoening betreft die een reëel risico kan inhouden voor het leven of de fysieke integriteit indien deze niet adequaat opgevolgd en behandeld worden. De ambtenaar-geneesheer besluit ook: *“Uit het voorliggende medische dossier blijkt geen tegenindicatie te bestaan voor betrokkene om te studeren of (gedeeltelijk) te werken”* en *“Betrokkene legt geen bewijs van (algemene) arbeidsongeschiktheid voor en bovendien zijn er geen elementen in het dossier die erop wijzen dat betrokkene geen toegang zou hebben tot de arbeidsmarkt in zijn land van oorsprong. Niets laat derhalve toe te concluderen dat hij niet zou kunnen instaan voor de kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp.”*

Er wordt niet betwist dat de medische *“noodzakelijke hulp”* niet kosteloos is, aangezien de ambtenaar-geneesheer zelf stelt dat verzoeker *“zou kunnen instaan voor de kosten”*. Hieruit kan worden afgeleid dat ambtenaar-geneesheer er van uitgaat dat verzoeker in staat is in zijn eigen levensonderhoud te voorzien, omdat verzoeker *“geen bewijs van (algemene) arbeidsongeschiktheid voor(legt)”*.

Verzoeker kan niet dienstig verwijzen naar stukken die voor het eerst worden inroepen in het verzoekschrift. De Raad zou immers zijn bevoegdheid overschrijden indien hij rekening zou houden met elementen die niet aan de verwerende partij zouden worden voorgelegd. Voor de beoordeling van de wettigheid van een bestuurshandeling moet de Raad zich plaatsen op het ogenblik van het nemen van die bestuurshandeling, rekening houdend met de alsdan voorhanden zijnde feitelijke en juridische gegevens (RvS 26 maart 2013, nr. 222.999).

Verzoeker verwijst echter ook naar het stuk van Dr. A(...) V(...) D(...) D(...) van 8 maart 2018. In dit medisch attest verklaart de behandelende arts, na verzoeker persoonlijk te hebben ondervraagd en onderzocht, dat hij “*werkonbekwaam*” wordt bevonden “*omwille van ziekte. Periode 02/2018 tot datum onbepaald*”. Gelet op het gegeven dat deze arts besluit tot werkonbekwaamheid, verwijzend naar de ziekte van verzoeker, dient te worden aangenomen dat hij eerder doelt op arbeidsongeschikt.

In de nota met opmerkingen verwijst de verwerende partij eveneens naar voornoemd medisch attest van 8 maart 2018, dat zich in het administratief dossier bevindt. Verweerder repliceert “*dat dit medisch attest stelt dat verzoeker op dat ogenblik werkonbekwaam is omwille van ziekte, er wordt niet gesteld dat verzoeker naar de toekomst toe (algemeen) arbeidsongeschikt zou zijn en dat hij derhalve geen toegang zou hebben tot de arbeidsmarkt in zijn land van herkomst.*”

Er wordt op geen enkele wijze aangegeven waarom de vaststelling van de behandelende arts van verzoeker dat hij werkonbekwaam is niet wordt aanvaard. Ook in de nota met opmerkingen wordt op dit punt niet verder ingegaan. De repliek dat het medisch attest van 8 maart 2018 stelt dat verzoeker “*op dat ogenblik werkonbekwaam is omwille van ziekte*”, bevestigt eerder de stelling dat verzoeker omwille van zijn ziekte niet kan werken en dus niet kan instaan “*voor de kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp.*” Het verweer dat er in het medisch attest van 8 maart 2018 niet wordt gesteld dat verzoeker “*naar de toekomst toe (algemeen) arbeidsongeschikt zou zijn*” is eveneens naast de kwestie, aangezien voornoemd medisch attest uitdrukkelijk aangeeft dat verzoeker werkonbekwaam wordt bevonden tot onbepaalde datum.

Verzoeker maakt aannemelijk dat verweerder niet is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens. Gelet op voorgaande bespreking dient een schending van de materiële motiveringsplicht te worden vastgesteld.

Het tweede middel is, in de aangegeven mate, gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 10 april 2018 wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien november tweeduizend achttien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC